

den, at det skulde kunne beførge en Trafik ogsaa uden for Kjøbenhavn for de øvrige Dele af Landet, Sjælland, Fyn, Volland-Falster. Det følger af sig selv, at det er ikke for at køre op til Kjøbenhavns Banegaard — hvad skulde man der — men for at transportere videre fra Banegaarden ud over de øvrige Dele af Landet. Hidtil har heller ingen indvendt noget imod en Forbindelse mellem Toldboden og Frihavnen; alle andre Mennesker end det ærede Medlem have anset den for nødvendig. — Dernæst klagede det ærede Medlem over, at man ikke vil anlægge en Jærnbane i den gamle Havn, at man ikke vil anlægge en Jærnbane over Kvæsthusgade, v. s. v. Det vil man meget godt. Man vil for Øjeblikket overveje Spørgsmaalet, og man vil være opmærksom paa det, men det hører ikke ind under Frihavnen, og det skal ikke bevilges under Frihavnen, men det skal bevilges som et særskilt Jærnbaneanlæg, som der maaste kan være Tale om at gennemføre. Seg til- lod mig at sige i Gaar, at der for Tiden er Forhandling med Finansministeriet om, hvorledes man bedst paa Toldboden kunde anbringe et saadant Anlæg, og ærede Medlemmer ere ikke ubekendte med Projektet at føre det videre over Nyhavn og Havnegade. Fordi man ikke indbefatter det under dette Forslag, i det det er noget, som vedkommer andre Forhold, bliver det ærede Medlem ikke berettiget til at sige, at Ministeren vil ingen Ting gøre i den Retning, og at han kun tænker paa denne Frihavn.

Et meget vigtigt Punkt, som jeg maa opholde mig noget nærmere ved, er Afgiftsforholdene, hvor det ærede Medlem kræver — og det er jeg ganske enig i — at Afgiftsforholdene saa vidt muligt skulle ordnes ens i den ældre Havn og i Frihavnen. Seg ud- talte mig allerede i Gaar en Del om dette Spørgsmaal og med Fare for Gentagelse skal jeg belyse det igen. Hovedbestemmelsen er den, at Havneafgiften ophæves for udgaaende, og at i Udenrigsfaar kommer Havneafgiften kun paa indgaaende. Den svares med 30 Dre pr. udløst Register-ton. Naar man vil konvertere det til en Vægtafgift, hvilket jo er bestemt for Frihavnen, vil det gennemsnitlig svare til 1 Dre pr. 100 Bund, altsaa ikke nogen tyngende Afgift. For det første maa jeg jo bemærke, at Omladningsgods, som det ærede Medlem ogsaa dvælede ved, det vil sige Gods i Transit, er frit for Afgift saavel i den gamle Havn som i Frihavnen. I den gamle Havn er Forholdet nu ordnet saaledes, at Omladningsgods kan ligge 30 Dage, ikke blot saaledes, at det føres fra

Skib til Skib, men ogsaa saaledes, at det oplægges andet Steds under Toldvæsenets Tilsyn. I Lovforslaget her er givet en Bemyndigelse under § 8, Nr. 2, som gaar ud paa, at dette kan ske under Sagttagelse af de Forrifter, som af bemeldte Minister i saa Henseende nærmere fastsættes; det gaar ud paa at udvide Fristen og give andre Vilkaar; det gaar blandt andet ogsaa ud paa, at man kan for særlige Varer, s. Eks. grovere Varer, som egne sig dertil, saa indrettet særlige Regler for Omladningsgods; og for Indenrigsministeriets Vedkommende vil der næppe være noget til Hinder for at ordne dette Forhold, for saa vidt det lader sig gøre af Toldhensyn. Der er altsaa i Virkeligheden taget det Hensyn, der kan tages. At Frihavnen, som væsentlig er beregnet paa Transit, maa stilles noget anderledes, følger af sig selv; der skal Havneafgiften ikke være for indgaaende, men den falder, naar Varen transporteres fra Frihavnen ind i Landet; saa bliver den forandret til en Afgift, der svares efter Vægten og konverteres i Overensstemmelse med Toldvæsenets Bestuvningsreglement, og det er jo et velbekendt Forhold. Afgiften bliver paa den Maade affkurat den samme det ene Sted som det andet, den bliver affkurat den samme i Frihavnen, som i den gamle Havn. Det ene Sted svares den paa udløst Register-ton og det andet Sted paa Udgangen, konverteret efter Vægt; men den falder ens. Det vil sige: hvis alle de Varer, der komme til Kjøbenhavn, gik ind i Frihavnen — for at anstille et Tankeeksperiment — og gik ud af den til Indlandet, vilde der indkomme matematisk affkurat den samme Indtægt i Kjøbenhavns Havn. Men ikke nok dermed; jeg skylder det ærede Medlems private Velvilje at være blevet gjort opmærksom paa, at det kunde være ønskeligt, at man stillede Forholdene saaledes, at man ogsaa i den gamle Havn kunde komme til straks at lægge Afgiften paa Varerne, og Grunden dertil er nærliggende; den skal jeg behandle om et Øjeblik. Derfor er der nu ved en Ændring i Folkestinget optaget den Bestemmelse, at Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at der i Stedet for den før nævnte Havneafgift af 30 Dre pr. udløst Register-ton skal lægges en hertil svarende Afgift af Varerne, hvilken Afgift i saa Fald bliver at fastsætte for hver Varefort i Overensstemmelse med Toldvæsenets Bestuvningsreglement. Det er altsaa en Regel, som kan indføres i den gamle Havn, og som Drd til andet stemmer med den, der skal gælde for Frihavnen. Det ærede Medlem kan sige: Hvorfor ikke saa denne Regel fast? Det vilde efter min